

Уредиштво и Администрација Београд, Косовска 39/III ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА Претплату прима „Преса“ за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8. Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 ДЕЦЕМБРА 1942

Број 55 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИДИ БАЦАЈУ

ОСУШЕНЕ АМЕРИЧКЕ ЛАВОРИКЕ

Њујорк, децембра. — На овдашњој берзи понуђена је велика количина лаворовог лишћа на продају, али је тражња слаба и цена у паду, јер је лишће много осушено.

Како је, приликом искрцавања Американца у Северну Африку била велика потражња овог лишћа, садање обарање цене и багателисање ове травке сматра се као резултат што је америчка руда ударила у брег.

ОБРАЛИ ЗЕЛЕН БОСТАН
Кујбишев, децембра. — Наше трупе кренуле су пре месец дана у напад, надајући се да је бостан сазрео. Зато смо и раструбили целом свету да смо заузели 400 насеља, чија имена, наравно, нисмо ни могли именовати.

Сада видимо тек да смо се пренаглили и обрали зелен бостан.

ПРИЈАТЕЉСКА ИГРА
Анкара, децембра. — У последње време играју се два велика пријатеља Черчил и Рузвелт опет жмурке око Сирије. Игра је врло интересантна нарочито да не би били преварени, зато што ни један од њих не жмури већ отворили четворо очи.

ПОПУСТИЛЕ ГЛАСНЕ ЖИЦЕ
Кујбишев, децембра. — Додатком руске зиме избила је грлава болшевичка офанзива са свим симптомима прошлогодишње пропаганде. Услед силне дреке сада су гласне жиле попустиле, и глас је бивао све слабији, док није прешао у шапат.

ПРОТЕСТ ЕВРОПСКИХ ПЕНЗИОНЕРА — У НАДИ

Женева, децембра. — На говор Идна, у коме је обећао свима Европљанима да ће после «енгелског ослобођења» добити пензију, заказан је протестни збор европских будућих пензионера у хотелу «Друштво народа».

БЕЗ ПИТАЊА
Хаифа, децембра. — Ционисти су одговорили на протесте Енглеза о слабом одзиву за јеврејску добровољачку дивизију.

— Да сте ви Енглези нас питали не би се ми ни прихватили да образујемо некакву дивизију. Ми нисмо милитаристи и нама је дозвољено, што смо добри трговци, па млатимо паре.

Као прва тачка дневног реда претставници једног племена, које највише воле пензију — подне-

БЛЕФУ
Или „ајнфах“ ил' у скаски
Производ си англосаски
Извозе те свуда дабе
Ортаци на теби јаше
И са тобом стално плаше
Малу децу или бабе.

ће предлог да се ова пензија одмах исплати — и то за три године у натраг.

ПОЉУБИО ВРАТА
Вашингтон, децембра. — Генерал Сикорски је поставио Рузвелту питање, како он замишља уређење Пољске.

Пошто ни после месец дана није добио одговор, Сикорски је још једном закуцао на врата Рузвелта, али је морао да их пољуби.

УДАРИЛИ У ЛИРСКУ ЖИЦУ

Лондон, децембра. — Енглеска штампа, после величања болшевичке офанзиве, нагло је ударила у лирске жице, наводећи да се организација одбране Немача, у почетку офанзиве, није приметилa, него ес тек сада види.

У будуће, пише «Тајмс» морамо бити предострожни и узети дупле наочари.

ТРАЖИ СЕ ГЛАВА ЗА ТОРБУ

Лондон, децембра. — Како се сазнаје из поверљивог извора, претстоје још неке промене у енглеском министарском савету, а такође ће бити постављен и нови вицекраљ Индије.

Пошто се у Енглеској уопште не отивају за та привлачна места, мораће да се да оглас у новине и то у рубрику: Траже се радници.

СРДАЧНА ЖЕЉА

Москва, децембра. — Поводом Черчиловог рођендана упутио је слављеник и његов велики друг Стаљин срдачну честитку.

«Желим ти дуг живот», — каже се ту. — и да велики порастеш». А како је код нас обичај да се сваки слављеник за рођендан повуче за уши да би напредно растао, то се и код мене јавља жеља да ти добро и од срца истеглим уши, али нажалост раздајаја нас велики простор. Ипак се наддам, да и без мене имаш доста оних који би тако радо на теби извршили овај рођендански обичај па ти сигурно неће ништа недостајати.

Лондон јавља: г-ђа Рузвелт ће играти у Бекингам палати њену нову игру са новим партнером.

Ноксове истине

— Приликом годишњице напада на америчку флоту у Пирл-Харбургу, Нокс је допутовао на Хаваје и том приликом један очевидац америчке бламаже, поставио му је питање:

— Господине Ноксу, пре годину дана признали сте губитак 1 бојног брода, а сада сте призна-

ли губитак 5 бојних бродова, премда кажу да је било и више. Када, најзад, ви говорите истину? Нокс је ставио прст на чело, замислио се и одговорио:

— Када кажем сунца ми, онда лажем. Али када кажем среће ми, онда сунца ми, говорим истину.

Еџипат МОЈ ПЕНЦЕРУ

Мој пенцериу окићени
Фронте други несуђени
Тако Рузвелт сада пева
Не зна где ће да се дева
За Пацифик војске нема
Јапан њега свуда лема
На све стране иста слика
Било море ил' Африка.

Обећање лудом радовање

«Чикаго Хералд» мисли да је извршена превара са обећаном помоћи Кини, и да јој се мора помоћи, иначе се губи један пријатељ.
Ово потсећа на стари виц, у којем жена хоће да скочи кроз прозор, али пошто прозор не отвара, прискаче муж у помоћ и отвара јој прозор.

— Пази шта ми је послао Стаљин. Папагаја који уме да каже «Други фронт».

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Код ортака тужна лица — у Африци узбрдица

После силне свирке и преране славе
Ортаци су тужне оборили главе
У танку су сада ударили жицу
Напрасно су дошли баш на клизавицу
Узбрдица силна за њих у Тунису
А томе колачу надали се нису
Већ се чују гласи да се посо мане
Енглези су спремни да се попишмане
Афричком трамвају већ је спала трола
Јенки у ревену неће ни Де Гола
Па за своју службу нашли су Дарлана
Ког Енглези неће живи ни кузана.

Јер их много вређо а слушао мало
За послугу такву слабо им је стало
Они траже црнице и плаћају добро
Ал кад посо сврши он је бостан обр-

Бришу га са списка, ударе му сучку
С' јасала најуре као глужу кучку
Код ортака њиних цени се по мери
Која је светиња — само «Кеш енд керк»
А по срски значи — ово треба знати
Носи брата робу, ал' прво је плати.

Руска офанзива, то је прича стара
Мало иде цурик, мало се одмара
Промрзла је давно не шкоди јој зима
Ал је врло спора, јадна, силну има,
И она ће, можда, успехе да стекне
Ако је час смртни нагде не претекне
Обично се она као снег истопи
Чим пролетње сунце мало је пошкропи

То је баба-Рога, ал без страшне маске
Од тога се преду за дечицу скаске

Такав баук данас за децу не важи
И од баба-Рога сад се више тражи
Кад већ споро вози, таково јој је стање

Она нека барем лаже мало мање
А ако већ такво мезе много воли
Нека своје приче бар више посоли
Људи што су опет таквој шали склони
Нек слушају басне у зимској сезони

А на Пацифику увек иста слика
Тамо Јапан свира, а Јенки публика
Мак-Артур се тешки пева: Терај Ленка
А од целе флоте оста само сенка
За годину дана америчког рата
Они потрошише три вагона злата
Иако Холивуд игра у балету
У сваком сукобу претрпеше штету

Па то се дешав свуда и дан дањи
Јенки су вештаци д' извуку крај тањи

На сваком острву Јапанци их мажу
И дражесне герле слабо им помажу
Ал' Вашингтон увек неке чудо чека
Прогнозама лажним тражи бољци лека
Обећања сипа и лажи растура
У цел свог ортака чешће руку тура
Све што год започне, он за себе ради
Преко туђих леђа увек штету вади.

Поеглед нових филмова

Велјко искушење. — Прича о дечаку Дарлану, који је дошао у искушење и подлегао варљивој шареној лажи. Музика Де Гол.

Индијски надгробни споменик. — Огорчена борба индијског тигра са олињалим лавом.

Узалудна чежња. — филм о несрећној позоришној трупи «Ангелосакси» која је изгубила и последњу позоришту за одигравање своје комедије, «Други фронт».

Данашње девојке. — Трагикомедија наивног младића Стаљина који је страдао јер је веровао неверним девојкама Британији и Америци. — Режија у рукама Стафорда Криспа.

Њен први доживљај. — Први састанак Јанки-елите са немачким борцима у Африци. За младић испод осамнаест година забрањено, пошто Јенки страшно псују, а из филма се види да и мају зашто.

Врати ми се. — Музички филм у коме Стаљин плаче за изгубљеном Волгом. Свира оркестар «Бродвеј Мелоди».

ЈАКА ВОЈСКА

«Колумбија поста пише: измену Сједињених држава Кубе закључен је војни споразум. Кубански диктатор Батиста изјавио је да је Куба војнички спремна за рат. Кубанска војска састоји се од 5000 гардиста и толико полицајаца.

Са толико моћном армијом може да се ујутка опозиција у земљи.

Метеоролошки

извештај

Европа: Време је захладило, али је у целој Европи тихо и ведро. У Медитерану клизавица и повремени пљускови са јаком грмљавином. Над Британским Острвом град и олуја, а у Атлантику јака бура. На Истоку је одвугнуло и бољшевички напори су се заглавили у благу и лапавици.

Африка: У Тунису је пала слава, у Алжиру и Мароку блато и чести пљускови, нарочито у приморју. На морима поред обале непогоде и олује.

Америка: Мраз и вејавица на океанима. Затишје у прогнозама, клизавица у производњи. Очекује се даље захлађење у Конгресу и Белој кући.

Аустралија: Подморски вулкани наносе велику штету у Коралном Мору. На Соломоновским острвима грмљавина и севање, које се све више простира у правцу Нове Гвинеје. Врло вероватно даље погоршање.

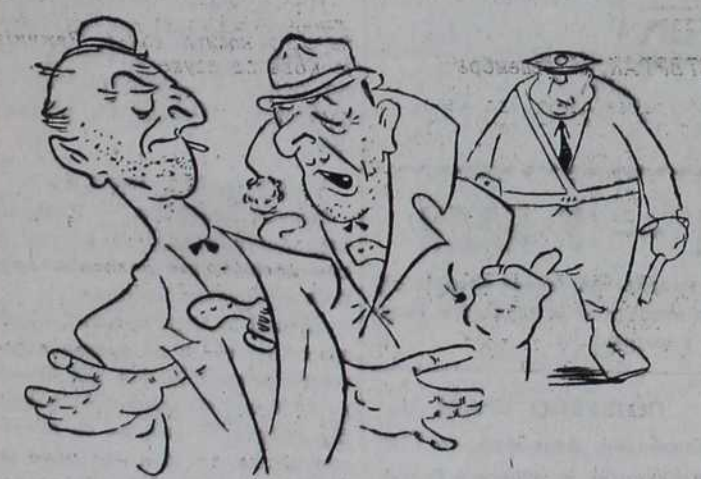
Азија: Време непромењено.

КО ПРИЗНАЈЕ ПОЛА МУ СЕ ПРАШТА

У «Дејли Скечу» пише један амерички марински официр: Бетина од нас воле конфор и борбу писајим машинама, плашећи се блата и борбе.

Мора се веровати овом маринском официру, јер он то најбоље зна.

Међу америчким ганстерима

— Слушај бој, овај полисмен нас прати, ако му паднемо шака мораћемо у војску.
— Један доказ више да нас сматрају за патриоте.

Преглед СТРОЈНЕ

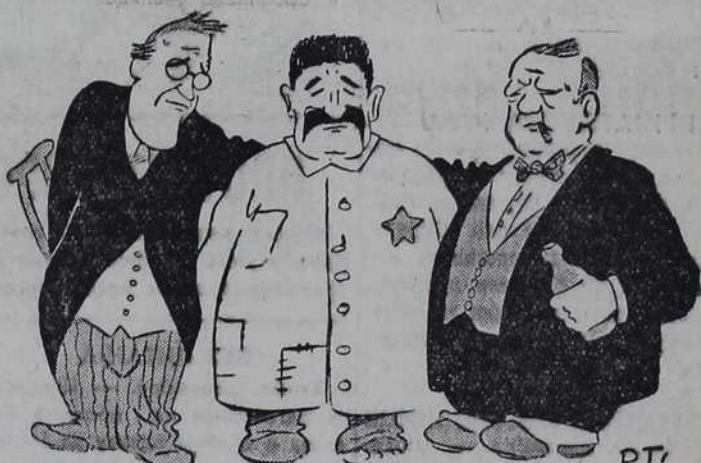
ИЗГУБЉЕНА НАДА

«Чикаго Трибјун» пише да Америка и Енглеска треба још много да уче, пре него што буду могле да воде успешно рат. Питање је да ли они, који су научили само на блеф, могу нешто и да науче.

...КОЊУШИ ЗА ЈУДУ

Јевреји нису више задовољни са Рузвелтом, после најављене инфлације од стране Рузвелта. Прво су га поставили у њихово седло, а сада су морали приметити, да он уопште незна да јаши.

Народне пословице у слици

У лажи су кратке ноге...

ЖРТВА — ПАНАМЕРИКАНИЗМА

«Њујорк поста» јавља: По наређењу владе у Екватору ухапшен је главни заповедник ваздушне флоте пуковник Јорге Пез. Он је, приликом боравка у Сједињеним државама, где је путовао за рачун војске и куповао авионе, проневерио велику суму новца.

Пуковник се бранио тиме, што је мислио да ће много, од америчких фабриканата оружја, бити већи, али се пребацио и због ове погрешне рачунице лизнуо је у државни чанак.

Емигрант МОСКВИ

Москва се је много сплела
Ко бунике да је јела
Па све смешне вести каже
Или бунца или лаже
Нико не зна шта би хтела
Сви успеси — шпанска села.

Америчка офанзива бесни...

«ОБСЕРВЕР» — ЛОНДОН:
НАЦИОНАЛНОМ ОДБОРУ У С.А.Д. ПОДНЕТО
ЈЕ 68 000 ПРЕДЛОГА ЗА ДОБИЉАЊЕ РАТА.

ПРСТИ МАЈСПОГ У ЕНГЛЕСКОЈ

«Дејли Мирор» пише иронично, да се понекад чини, као да је Енглеска дете Совјетске Уније.
За многе се не чини, само, када се зна да има у кући затровану дадиљу.

ЧИЊЕНИЦЕ ГОВОРЕ

«Тајмс» је најзад проговорио гласно. Он пише: «Овај рат је борба правде против неправде. То је цео свет до сада знао, и напокон је сазнао и «Тајмс».

ПОМЕНИ

Својој милој и никад непрежалењеној ћерки Украјини даваћу шестомесечни помен у Кујбишеву, у 11 часова пре подне. Заукојну молитву служиће кенгерберски епископ, пошто сам, омашком, истребио све православне свештенике.
Нашем мезимчету Другом фронту, даваћемо 40 дневни помен, у понедељак 23 новембра. Ожалошћени родитељи Рузвелт и Винстона.

Код фризера

Када је млади фризер заљубљен.

БИЈЕ ГА БАКСУЗ

Амерички играч на дуге стазе, Мак Артур, жалио се једном новинару да га бије баксуз.
— Куд баш ја да нагазим на Соломона и његова острва. Ко је од њих могао да види фајде.

БОЖИЋНИ ТУРНИР

За Божић се приређује велики спортски турнир у надлагивању. Турнир се држи у Лондону а главни су фаворити спикери из Лондона, Бостона и Москве.

НАХРАНИ КУЧЕ ДА ТЕ УЈЕДЕ

Бивши црвено-бели играчи, који су основали С. К. „Обилић“ одузели су пре десетак дана С. К. 1913 један драгоцен бод. Сада чика Јоца има права да грди уче клизању на песку. То су све Зеку и своје старе пулене штопаркетски клизачи који нису на-баш против свога бившег клубавикли на лош терен, зато се вр-играју најбоље.

НЕДЕЉА, 6 децембар

Мирко директор, мој комшија у реду за дуван, позвао ме на кафу. Одем. Господска кућа, све отмено па се ја не осећам много пријатно. На брзину попих кафу и већ хтедох да поћем када у собу уђе његова кћи. Витка и лепа девојка са косом Тицијанрот и маникираним ноктима.

Мирко ме претстави и рече:
— Ето, видите, хоће сад да се удаје. Нашла неког фиџирића па се и верила, не питајући ме.
— А што тага? — процвркута она. Мома је златан. Баш ми мало пре каже да сам ја најлепша девојка коју је срео.
— Е, моја ћеркице, онда одмах квари веридбу. Неће он никад бити веран муж — вели отац.
— Зашто тага? уплаши се девојче.
— Па видиш да те лаже пре венчања.

ПОНЕДЕЉАК, 7 децембра

Госпа Анђа, од преко пута, страх је и трепет за цео комши-лук. Језик јој је опаснији од митраљеза. Што дохвати, прорешета. Њен муж Стева миран је као бубица и од Анђе не сме ни да писне. Она је и муж и жена, а Стева је само фирма. Имају и кћер, удавачу која исто тако бере кожу на шиљак од мајке.
Појавио се од некуд „вереник“. Дobar и скроман човек, мали чиновник, који је по чаршиском реду дошао код оца да запроси руку његове кћери. Стева зна ко је газда у кући па — врда. Не каже ни да ни не. Младић виде колико је сати па вели:
— Идем ја код ваше жене да разговарам.
— Иди младићу, — вели Стева сажалјиво, али не верујем да ћеш доћи до речи.

УТОРАК, 8 децембра

Мој пријатељ Мита иде већ неколико дана са завезаном главом. Зна да је миран човек, као бубица што кажу, па се реших да запитам шта му се десило. Речено учињено. Сретнем га јутрос и одмах га упиташ:
— Шта је то са Вама?
— Ја сам жртва ревизије — одговори он резигнирано.
— Какве ревизије? — зачудих се ја.
— Па ето! Вршила се ревизија купонских књижица и ја испунио оне формуларе и потписао се као домаћин, а она моја аспида видела па ме окупи:
— Шта, зар ти газда у кући? Сад ће да видиш. И, занста, увидео сам убрзо; носим чак и печат и убудуће нећу више ни да покушавам да се лажно претстављам.

СРЕДА, 9 децембра

Путујем возом за једно оближње место. Воз препун света па је највећи проблем наћи место. Гурђава, псовка, исмевање и галама као на вашару.
Поред мене стоји један лепо обучени господин који пуши на муштикљу. Воз поће. Одмах се у вагону створи пријатнија атмосфера па и жене дођоше до речи. У томе ућемо у — тунел. Одједном се зачу љутити глас онога господина до мене.

Савремене БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Спорт сад спава зимски санак
За многе се просу чанак
Јер су касе празне
Сви спортисти огорчени
Пред форуме изведени
Па сад пљуште казне.

УЧЕ СЕ СКИЈАЊУ

Ајзенхоферова скијашка екипа још за дуго неће учествовати на јавним утакмицама јер се тек уче клизању на песку. То су све Зеку и своје старе пулене штопаркетски клизачи који нису на-баш против свога бившег клубавикли на лош терен, зато се вр-ло тешко привикавају.

— Госпођа Тикић се удаје за једног лекара који је специјалиста за Рентгенове зраке.
— Јадан човек! И поред својих апарата неће моћи ништа да неђе у њој!

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

— Е сад ћу те научити како се краде!
— Таквог тражим! — зачу се потом дечији глас. У томе воз изађе из тунела и ми угледасмо једног дечка од 15 година како цепти у рукама онога господина. Дечко настави:
— Баш тражим учитеља који ће ме научити да завлачим руку у туђ џеп, јер овако ме увек ухвате...
Сви се насмејаше, па се насмеши и онај господин, па пусти малога лопова, који шмугну у гомили и у Жаркову се изгуби из воза.

ЧЕТВРТАК, 10 децембра

У трамвају седи до мене једна пуначка, врло неукусно одевена дама којој су прсти прекривени прстењем. Разговара са неким господином, кога у гужви не могу да видим, пошто ми стоји иза леђа. Чујем да јој он каже:
— Јуче сам вас видео на концерту! Како вам се допада?
— Море, мајте! вели она. Само рекламирају па после ништа! На програму пише: Велики соло концерт, а кад смо отишли оно само један певач. Жали Боже, паре...

ПЕТАК, 11 децембра

Мој сестрић Аца, доктор права и интелигентан човек, оженио се

са монденком која зна само за монденске принципе. Кад је у питању неки њен став или гледиште онда нема компромиса. Имају две ћеркице, као две златне јабуке. Једна у трећем, друга у првом разреду гимназије. Би-стра деца па лепо уче. Али њихова мајка неће ни да чује да наставе школу од како је изашао пропис да девојчице не смеју да носе локне.
— Нећу ја да ми деца имају главе као лубенице — вели она и зантачила па не попушта. И окрени, обрни свршило се по њеном. Деца ће се исписати, али ће зато носити локне. Важнија је мода од науке.

СУБОТА, 12 децембра

Стоји пред биоскопом један пар. Висок, гологлав младић и једна живахна шипарица. Разговарају нешто и она се сва увија, као глиста. Заинтересова ме њихов разговор па приђем ближе. Младић јој вели:
— Хајдете, Светлана, решите се. Хоћете ли да идете у биоскоп или ћемо код моје сестре да играмо. Она има грамофон. Шипарица се гласно, без икаква разлога насмеја, па онда каже:
— Знате шта. Нећу у биоскоп. Много сам се уморила и болу ме ноге. Него хајдемо код ваше сестре да играмо.

САВРЕМЕНА Мира

ВИШЊИЧИЦА РОД РОДИЛА

Вишњичица род родила
Од мрза се одломил
А за њу се Черчил држи
На тихој се ватри пржи
Трула му се грана оте
Остао је он без флоте
Зато лажне приче прави
Да ко тугу заборави...

Познаје му робу

Ноћас сам сањао страхан сан.
— Шта је било?
— Сањао сам да су све животиње, чија крзна продајем у својој радњи, оживеле и стале око мога кревета...
— Па зар се ти толико плашиш зечева?
— О—
На часу ботанике у једној женској гимназији пита наставница ученицу:
— Реците ми, шта прво цвета у пролеће?
— Љубав! — одговара весела и брзоплета ученица.

Директор банке (човеку који се нуди за новог благајника):
— Видим да сте пет година провели код мога колеге који је имао онај малер, само не знам да ли сте били поуздани?
— О, господине директоре, ја сам с њим био и у затвору.

Етикета

Суснежица или киша
Многе лажи брзо стиша
И угули празну над'
А када се време смири
Тад се права вера шири
Лек најбољи — само рад.

Кад су само речи празне
Добротворе имаш разне
Добро срце на пазар
Ал' се ово друштво скрати
Када треба збиља дати
Јер онда је — друга ствар!

Разумели се

Два студента разговарају:
— Јеси ли добио вести од куће?
— Ни гроша.

Хитно му

— ...А када се обави наше венчање, тата ће да нам отвори рачун у банци.
— Хм, ала је то незгодно! Ми ћемо се венчати у недељу, а банке су тада затворене.

Наше бодље

ГИМНАЗИСТКИЊИ

Биће суза, биће буре
Због локница и фризура
А у школи: казне, вике
Корзоу ће то да смета
За фризеру грдна штета
Кад све цуре носе кике.

МЛАДОЖЕЊИ

Кад љубави букне пламен
Онда станеш на луд камен
На очи ти падне вео
А кад се у браку сместиш
Тек се тада ти освестиш
За папучу баш си зрео.

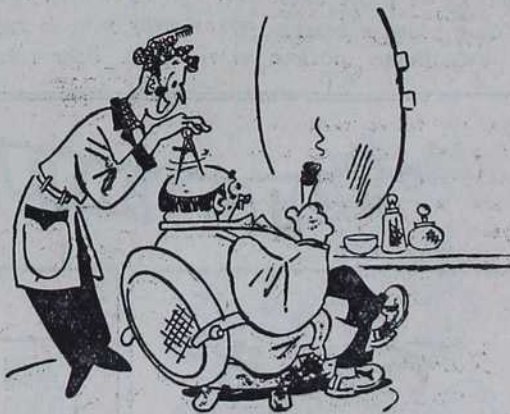
УДАВАЧИ

У брак хиташ ведро, смело
Удајеш се ти на село
Не плаши те мрак и блато
Јер више ће да се ради
Ал' ће зато да се сплади
Шпајз ће препун бити зато.

— Здраво, Перице, где ти је мама!
— Кући, тренира језик, тата већ 3 дана није дошао кући.

Код Фризера

— Знате, ми наше знање базирамо на геометрији и зато смо тачни.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ДУПЛО ВЕЗАНО

Нема само на тркама дупло везано. Има тога у свакодневном животу много више. Ето, Таса, пензионер, никад не иде на трке па опет се стално клади на „дупло везано“, па је ономад добио главни згодитак.

Удао је жену. И то не у шали, већ изистински. Удао је и дао мираз: Спаваћу собу и кујну. Само је зимницу задржао и — подрум. Направио и ручак, позвао пријатеље и лепо се погостили. Сви били задовољни и лепо су се провели, само је младожења Пера, касалин, био нешто сувише озбиљан. Види се да се много не радује. Можда га боле зуб, или га сева реуматизам? Али то није много важно. Много је важније да је Таса задовољан. Сав плива у радости и само наздравља.

Када су младенци отишли, Тасин брат, Љубиша адвокат, пита:

— Шта ти би да направиш ову комедију? Од срамоте сам хтео

да пропаднем у земљу. Нисам ни сањао да је она роспија толико покварена. Преудаје се код живог мужа!

— Није она крива! — вели Таса. Све сам ја наместио и ујдурисао. Она се јадница бранила и отимала, али кад сам јој изнео разлоге, она видела да сам у праву и — пристала.

— Какве разлоге по богу брате? — зграђава се Љубиша, а Таса нали себи чашу, запали цигарету и поче да објашњава:

— Са моје три хиљаде пензије ми не би могли да изађемо на крај. Нарочито зими. А обоје волимо да добро поједемо и попиемо. Већ сам мислио да дунем негде у свет и оставим жену нека тавори како зна, када се појави овај Пера. Наврзао се он на Милку, па јој сваки дан прави комплименте. Жали се она мени и ја се већ спремао да му наместим ребра, када ми на ум паде једна идеја: Пера је газда човек, кућа му пуна ко кошница, а нема нигде никога. Што да му ја не „пришпендам“ Милку на стан, кост и грејање а кад прође зима, биће: куд који, милки моји.

— Богами, није рђаво — саглашава се Љубиша. Ал' шта је Пера радио?

— Изврдао би он, знам га, матураог зеленаша, ал' ја му наместих мину па сад не може да врда. Имам га у џепу. При тим речима он се лупну по грудима и извади једну хартију, коју прочита на глас:

Обавеза
Пошто сам мојим понашањем изнео на глас г-ђу Милку Н. и онемогућио јој брак са г. Тасом Н. обавезујем се да ћу је одмах примити код себе као закониту жену и домаћицу, а чим се њен досадашњи брак разведе, ја ћу се са њоме венчати.

Пера С.
— Како си дошао до те изјаве? — чуди се Љубиша, а Таса вели победоносно:

— Изгутао је. Наговорим Милку да му закаже састанак код нас у стану. Пера дође и кад је Милка, по нашем договору, дозволила да се он раскомоти — ја упаднем са два сведока и направим бруку. Пера се уплаши и пристане да потпише овај документ који сам већ имао спреман...

— Па јел' се, касније, пишманио? — пита Љубиша.

— Како да није, кукао је, цењао се, нудио 20.000 динара, али ја не попуштам. Тако је дошло и до ове лажне свадбе.

— А где ћеш ти, добросрећниче? — пита га брат сажаливо, Милку си збринуо, а ти?

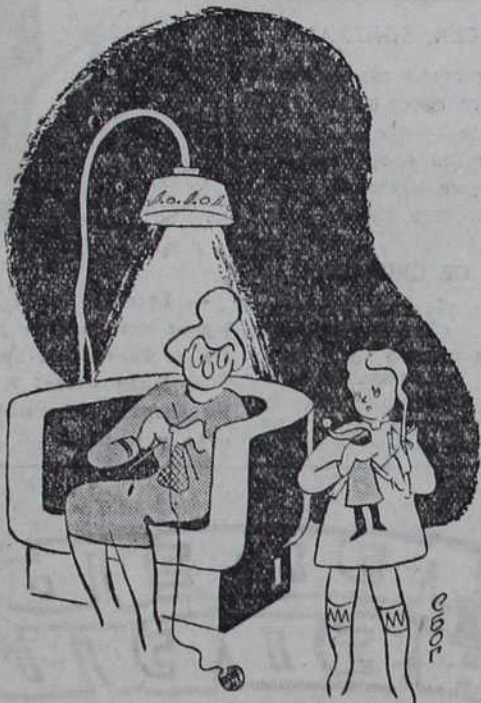
— Удесио бата ствар — ребри се Таса. Зар ти не знаш шта је дупло везано. Ја ћу код Дане кафеџике. Удовица, богата, а није противна. Јес' да је матора, ал' је зато кујна одлична. Затворићу очи па куд пукне да пукне. А ја и Милка смо се договорили. Све што нам падне шака ми ћемо да доносимо у наш стан, па знаш какав ћу лагер да направим. Милина!

— Па зар ниси љубоморан? — пита Љубиша.

— Кад је благоутробије у питању нема љубоморе. Више волим питу с месом него двајест Милки и то у првом издању, пре удаје.

— А она?
— Она се мало измотава, ал' то су женска посла. Кад јој напуним шпајз и подрум она ће да одвугне, јер с машу се сваки фелер замаже а неће ова ситница. Море, ако треба, ћу је удајем за три Пере...

И сад, сви они који не знају како ће да реше зимске проблеме нека сачекају експеримент господина Тасина.

— Мама, хоћу ли за Божић добити нову лутку!
— Твоја стара је још добра...
— Па и ја сам још добра, а ти си добила ново дете.

Тилејшов недељни ирејлед

Пушћали сте бре алу и врину цабе, јадење цабе а од онија да писује по тој прасенце, ал Кајафе што искају да сврше никки да се сети да писује за онеја баксузи што ги се покварија комфорт па с'г савили шипке и певају у глас: „Ала наше за кратко бејаше!“ Ја сам факман за сваку раду па ми с'г душа иска да писујем за те персоне из више друство. А бре брате они још несу за туршију. Кад неко питује: кој ви је бре измислеја салонски варгони и лимузине? мора се призна да су то направили овија мазноглависти мондени. Ко је бре, чапкунки незахвални, измислеја дневнице и акцијонарска друства?, Јопет они! Кој је бре због големо работење рипнаја у газде? Јопет те исте персоне. Кој се од муку и голем зорт завукује у самоћу и само гледа на себ? Јопет више друство. И с'г, кад им је преушила славинка никки ги не гледа. Па бар да ги каже фала, а оно јок! С'г сви сеире што се покварило оно клопање па су, какој нојеву, сакрили главу у песак и само им се репче види.

Један мој еснафија и земљак што некад ведреше и облачеше по овеја вилајет с'г си оди какој вејка по сокаци сас једно зембилче и само се пренемаже ал' му никки не верује. Навико да сецка купончики па му је с'г дуго време. Јучер је дошеја на куде мен па ми збори: Ој, бре, Гиле, искаш ли да дамо неку пару за овеја голанфери, а ја му викам: — Ич с теб, нећу да имам свезу због зашто сам многу горку кнедлу гутнуја због теб. Сам ћу сносим ову сиротињу ал' нећу у твоје друство муно; свуда цабалучина. Возање ка те изела. Због таки човеци

— Јесте ли послушали мој савет да спавате крај отвореног прозора!

— Јесам.
— И назеб је настао!
— Још није. За сад су ми нестали само џепни сат и један пар џипела.

побелија сам какој овца у најбоље године.

У идуће писмо ћу да ви писујем за друге персоне што се с'г направише какој да су из календар. Ни лук јели ни лук мирисали...

Ваш Гиле, рептијер на куде Голеш планину.

— Како је било у бањи!
— Одлично.
— Значи ослободио си се болести!
— Болести нисам, али сам се ослободио свих пет кћери, јер су нашле што су тражиле.

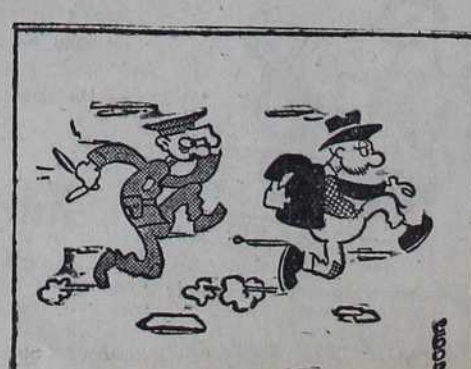
Дете среће

— Мора да овога Марка мори нека велика туга и брига. Стално иде улицом погнуте главе.
— Каква брига, какви бакрачи? Нашво једанпут на улици 1000 деш динара и сада гледа само на земљу не би ли још нешто нашао. жени од куд ми новац за поз.

— Зашто си тужан, пријатељу!
— Море добио сам премију.
— Па онда би требало да буд весел!
— Којешта! Како да објасним жени од куд ми новац за поз.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЧАКЛА

ШАРЕНИ СТРАНА

Пушачи се гурају око непушача и траже протекцију за 3 сата

Бодљикава козерија

Ми смо уопште весело и ведар народ зато је код нас врло тешко бити хумориста јер ти цео свет прави конкуренцију. Позовеш носача да ти понесе куфер са станице а он одмах почне да прави вице: „Да ми дате, вели, двајес банке, па да понесем“. Одеш да се обријеш, а бербери се шали: Хоћете ли лосијон или колоњску воду. И на другим местима је слично. Свуда су весели и шале се. Рецимо пекар! Он баш по својој професији треба да буде озбиљан али у нашој ведрој средини, прођаволио се и он па се само измотава. Час нема ситно да врати кусур, час тражи да донесеш кесу за брашно, а понекад му се деси да му недостају ситни грамови за домеравање. Бакалин, опет, све због шале, измери ти 380 грама шећера место 400 па се сит насмеје. А и муштерија се искида од смеха. Касапин опет да би се нашалио са муштеријама утрапи некое место 600 грама меса, више од две трећине коске, али то нико не замера. Та шалу је Бог оставио. А наш народ вели: ко се шали зло не мисли. Деси се и по неки шалција који уме да пише на писаћој машини, па му тек падне на памет да откуца веко педуљче а после се многи искидају од смеха. Али тако је! Често од играчке испадне плачко.

Када је то све тако онда не треба да чуди што код нас на све стране ничу хумористична и весела позоришта. Тек се скупе тројица у кафани, думуњавају се нешто, пронађу глумце и глумице — а тога зеља има код нас исувуше, и ето ти позориште. Шта да радимо кад нас је Бог тако створио. Голичљиви смо, ваљда, шта ли? Тек ми се свему смејемо. Онде, где се други народ не би ни насмешио, ми се искидамо од смеја. Зато су све кафане пуне и баш они, који се највише жале на беспарицу и шворцерај, највише троше и највише галаме. На свака три корака бифе или кафана и, из сваке, одјекује песма. Рокће песма као да су сватови, а пиће се точи као да је кишница. Наравно да се не може пити без разговора. Ми нисмо народ који живи мутавачки. Јок брате! За сваким столом развезао се разговор увелико и сваки ти гласно износи своје стручно мишљење као да је нека лицитација. И уколико ко мање зна утолико више прича јер нико није луд да призна да је незналица или недај Боже, себичњак. Тако ми у песми, шали и веселом разговору проводимо време зато нико и не стигне да помисли на друге. Свако нека за себе трља главу. Наша је девиза: Свака вашка — обашка.

Штеде струју

— Што се нас тиче, спремни смо с највећим задовољством да штедим струју!

У редакцији

— Господине уредниче, ја скоро годину дана чекам да се моја песма штампа.
— Па шта хоћете? Хомер је чекао на то више од две хиљаде година.

Пред великим платном

— Нашта мислиш драги мој, кад си пред овим великим платном?
— На оне сиромаше који немају ни чаршав.

Изненађење

— Рекао си ми да ћеш ме изненадити ако ти скувам добар ручак.
— Па добро, ево ти изненађења. Отпуштам куварицу.

Код зубног лекара

— Госпођо, на телефону је ваш муж. Ја сам му рекла да ви овог момента не можете да говорите, али ми је он казао да баш зато има нешто да вам саопшти.

Присебност

— Трифуне, добри Трифуне, конопац се кида... Реци ми брзо где ти стоје кључеви од насе!

Лажу кад кажу..

Трафикант (у 4 сата по подне): Нема више ни цигарета, ни дувана, ни лулаша.
Кафеџија: Овде се издаје јело са чистом машћу — по максималним ценама.
Служавка (повериоцу): Господин и госпођа нису код куће. Дођите сутра.
Дон-Жуан: Ах, у овоме свету нема ниједнога бића које би ме могло разумети.
Новинар — почетник: Господине уредниче имам једну првокласну сензацију.

— Сине, вели мама, за рођендан добићеш једног новог бату или сестрицу.

— Тако, вели син изненађено, али надам се да нећу од тате, јер ми је он обећао дрвеног коња.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.
Телефон редакције: 24-822.
Штампа „ЛУЧ“, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Велики речник Офарбао се малог Перице

- Актер — човек, који пише акта.
- Анализа — Ана, која воли да лиже.
- Балада — Ада, на којој се приређују балови.
- Дубитација — Дубљење на глави.
- Натуралиста — човек који се натура.
- Парафраза — ко за фразе добија пара.
- Примитиван — онај који прима мито.
- Режија — онај који режи.
- Утопија — Удовица човека који се утопио.
- Шикана — Шик-Ана.

МАЗИ ГА

— Моја жена ме толико мазиде ми чак, скида ципеле увече, хвали се један господин своје пријатељу.
— Кад се враћаш кући?
— Не када хоћу да изиђем.

— Чекате ли и ви трамвај!
— Не, ја сам фарбао стуб на који сте се наслонили.

ХЛЕБ И ХЛЕБ

Дошао неки сељак код адвоката да му се пожали и потужи на своје комшије као што је већ ред у нашим сељачким односима. Дуго причао сељак адвокату о својим незгодама, па се и ознојио. У адвокатовој канцеларији била је неиздржљива врућина. Сељак, кад већ није могао више да издржи, рече доста лутито адвокату:
— Овде је вруће као у мојој фуруни где печем хлеб!
— Па и ја овде печем хлеб, рече адвокат.

Учитељ: — Како би доказао да је земља округла?
Ученик: — Глобусом.

Педагогија

— Зашто су ваша деца, госпођо, тако невесела и снуждена!
— Ја не знам, доиста. И строга сам са њима и бијем их, па ето никако да се развеселе.

Како маму **Перица** замишља...

... човека без поноса

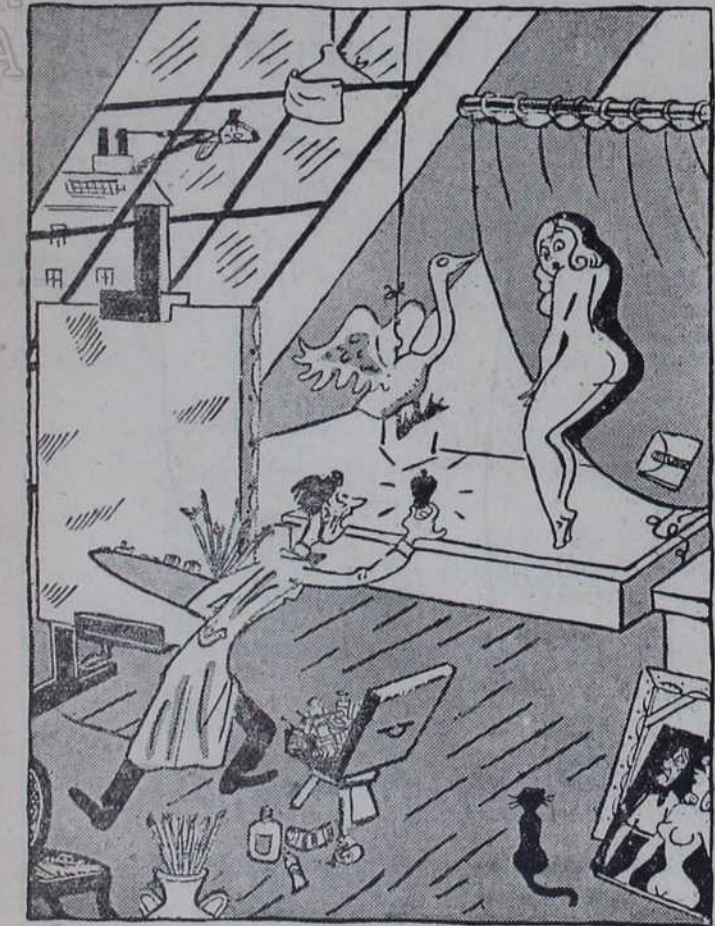
После повратка

— Јеси ли имао тешкоћа у Мадриду с твојим slabим знањем шпанског језика?
— Ја нисам имао тешкоће, али су их зато имали Шпанци.

Лекар: — Све је узалуд, драги пријатељу, мораћемо да вам ампутирамо једну ногу.
Болесник: — Но, хвала Богу већ сам се уплашио да ћете ми забранити пушење.

— Паприку ви њему дајте и чудите се!

— Пре него ми позирате као Леда модел, поједите прво једну паприку.

Шкакљиве ИСТИНЕ

Младост се греје на сунцу наде, а старост — на пећи успомена.

Свако воли да се туђе грешке критикују само не његове.

Плашљиви страхују пре опасности, кукавице у опасности, а јунаци тек онда кад она прође.

Завист је слабост људска; злурадо уживање је особина ђавољска.

Љут човек свети на самом себи грешке других.

Срце детета је чисто као најфиније стакло. Али га године запрљају.

Огледало више вреди него читав галерија предака.

Срећни су богати, али богати нису срећни.

Најбезбрижнији породични живот проводи — удовац без деце.

— Уделите сиромашу, гладан сам.
— А што не радиш? Ти си још млад.
— Од рада се још више огладни.

Расејаности

Дошао професор у кафану и поручио кафу. Прекопута свог стола спази једну младу даму. И више није скидао ока с ње. У једном тренутку устаде дама, устале и професор, плати, скиде са чивилука њен мантил, обуче га, стави њен шешир на главу, па пође излазу.
— Ето, рече у себи, ја хтедох да јој помогнем а она сама оде.

— Од свога брака сам направио рај.
— Како то?
— Мени је име Адам, мојој жени Ева, а ташта ми је Змија. Још само да имам јабуке, па би била дивота!

Зна боље

— Знај, сине, у животу има ствари које вреде више него новац...
— Знам, тата, али се и оне купују за паре — прекиде га син.

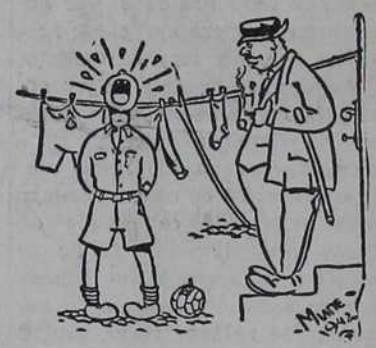
Изненађење

— За мене је то велико изненађење, Олга, имаш лажне зубе.
— То није ништа — могу их ја и извадити.

Учакетени ВИЦЕВИ

КОД ПРОДАВЦА ПТИЦА
— Госпођо, купите овог папагаја он изврсно говори!
— Маните га, молим вас. Не треба ми тај брбљиво, може ми направити неке неприлике.

— Миле, кажи ми множину од речи музичар.
— Оркестар, господине учитељу.
— Ала сте ви неки пола.
— Нисам, ја сам зубни лекар.

Халуцинација

Један интелектуалац ишао по селу да набавља намирнице, и за ноћи код једног сељака. Пошто целе ноћи није могао да заспи, он га ујутру упита:
— Ама, рођаче, да ли и тебе муче ноћу халуцинације?
— Не дај Боже, господине! Мене само буве и стенице, а такве крупне зверке, јок!!!

ПАПРИКА И ЊЕНА ЧАРОБНА ДЕЈСТВА

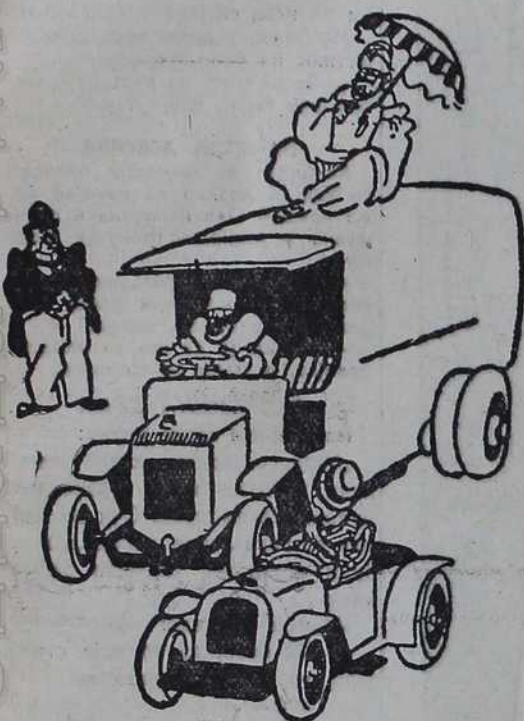
КАСНО
— Баш сада читам, да се прво из паприке мора избацити семе.

— Молим вас, госпођо Мирић, немојте дати више паприку вашој кћери.

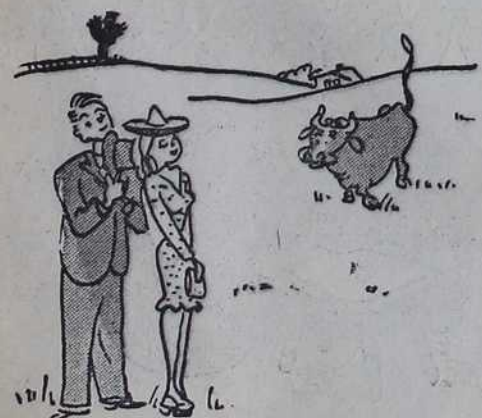
— Знаш ли ти, зашто те бијем!
— Знам. Зато што си јачи од мене!

Када се махараца лиши своји слонова

— Немојте да гледате тамо, децо, тамо стоји један нагао човек.

— Али немојте, господине Перо, да поцрвеним — гледа нас бик!

Мали огласи

Нестала сива гуска са белим пегама на врату. Моли се поштедни налазач да је уз пристојну награду донесе власнику г. Пешићу, адвокату, Теразије бр. 99 II спрат.

Пажња браћи сељацима! Менаџеру белу ангорску бубику са убојеним прасетом или млађом свињом из елитне сељачке куће. Упитати од 14—16 сати код г-ђе Миле, Крунска бр. 164.

Купујемо већу количину нових и половних женских шешира, пошто су нам исти потребни ради камуфлаже. Дајемо новац или ђачке капе. Пристајемо и на киреју за употребу од 14—22 сати.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

На бедној (једној) седници британске владе (влда), Черчил је рекао: »Порез (порез) се мора повећати.

Рузвелтова влада (влда) хоће да наследи британско царство.

Министар Нокс лаже (каже) да је опасност од подморница прошла.

Ове године на својој глави (слави) пресекао је колач и упалио свећу.

Купио сам говеђе месо са воском (коском).

Она се не стиди рода (рада). Наша баба (беба) јуче је проговорила први пут: тата!

Светари

Моје Крсно име Светога Никола прославићу у најужем кругу својих колега у У.Г.Б. — Спекулантије Бакузовић, трг. олд.

Моје Крсно име Св. Алимпија нећу славити ове године, пошто ми је ковој мрса потопљен — Мара апотекарка.

Свога патрона Св. Николу морепловца не славим, пошто ми ни једну лађу није сачувао. — Александер, лорд адмиралитет.

Госпођа и господин Цризберзовић, неће ове године славити пошто су отпутовали Марицом у бању.

Чиста свила

— Ако је ово свила чиста, онда сам ја будала.

— Жалим госпођо! Свила је чиста.

Читајте „Бодљикаво прасе“

ШУБЕРТОВА РАСЕЈАНОСТ

Славни композитор Шуберт који је компоновао равно шест стотина мелодија, био је веома расејан. Једном приликом посети он свога старог пријатеља Фогела коме даде да прегледа неколико најновијих композиција.

После извесног времена Фогел, у присуству Шубертовом, поче да пева једну од тих његових композиција. Шуберт је пажљиво слушао песму, па на крају замишљено рече:

— Врло успела композиција. Од кога је то, богати?

УЧТИВОСТ ИЗНАД СВЕГА

Познати минхенски композитор Карло Валентин много је пољагао на отменост и лепе манире. Једнога дана стајао је он пред једном пивницом, на тротоару, и чекао једнога пријатеља. Одједном му приђе један странац, ксији га љубазно освоји:

— Молим вас, извините, ја бих радо ушао у пивницу.

Валентин се уклони са пролаза, љубазно се насмеши на странца, па учтиво скидајући шешир, рече:

— О зато нисте морали да се извињавате.

ДВОЈНИК

У позоришту Јозефштат у Бечу био је неки глумач К. који је невероватно личио на славног Жирардија, али који можда баш због тога и није могао да се нарочито истакне. Међутим, Жирардију је он ипак користио.

Једног дана, весељак Жирарди нађе згодније друштво и није дошао на претставу. Сутрадан га директор љутидо дочека, али се Жирарди брзо снашао:

— Верујте господине директоре, ја сам дошао на претставу. Али, таман уђох у зграду, а ја сам себе спазих. Кад сам унутра, помислих, ја се окренух и поново изађох. Два Жирардија су мислио сам сувишна.

МАРК ТВЕН ПРЕД СУДОМ

Познати амерички хумориста Марк Твен, морао је једном приликом да сведочи пред судом.

Судија му постављао обилгатна питања:

— Ожењен?

— Да, — рече Твен.

— С ким? Пита даље судија.

— Са мојом женом, одговори Твен.

На то ће судија разрогачених очију:

— Зар ви мислите да од мене направите будалу? Зар сте уопште икога видели да је ожењен са мушкарцем?

— Дабоме да јесам, — рече мирно Твен, — моја сестра.

ОГРАНИЧЕЊЕ

Макс Регер је имао једнога пријатеља који је био врло духовит па га је зато Регер јако волео. Међутим, овај његов пријатељ је имао ману која је јакотурила Регера: био је под запучом. Једнога дана жалио му се овај пријатељ да је опет имао кубуре са женом.

Регер са наљути, па викну:

— Баш си прави магарац! Наравно само за домаћу употребу — додаде брзо да би поправио своју грешку.

Фридрих Велики дође у посету Грофу Брилу. Ту виде мноштво перика. Цар махну главом и рече:

— Види, види, толике перике за човека који нема главе.

— Види, види, толике перике за човека који нема главе.

— Верујем, да он није ипак тако темпераментан, као што ми се чинило.

Нод фризера

— Пробај прво овде, дали се разумеш у твојој уметности.

Његов проналазак

— Да, то је мој проналазак. Тако, никад немам рупе на чарапама.

Досетљивост

— Ево твојих родитеља. Дај брзо шаховске фигуре овамо.

— Верујем, да он није ипак тако темпераментан, као што ми се чинило.

ШЕПКА РОЈКА одговара

Смиљи: Сокне стоје лето само онда ако је нога пунија. Иначе је боље без тога. То је са естетске стране, а са хигијенске баш даме са slabим ногама морају да топле ноге.

Цици: Маље са лица најбоље се скидају жилетом, али није рђаво палити их са свећом. Тада спорије расту.

Верочки: Пошто сада не смеш да носиш локне ти у школу иди са киком, а код куће се очешљај па ће све бити у реду.

Мишку: У љубави је као на коцки. Док један добија, други губи. И као што у коцки не треба никад гледати да се повратиш, тако исто и у љубави се не треба «вадити».

Маломе Лази: Ако хоћеш да порастеш, поливај ноге свако вече са млаком водом, па чеш бити као јаблин.

Анђи: Свеж и бео тен се добија умивањем у расолу. Свако вече опрати лице расолом и добро истрљати а онда ставити топле компресе.

Г. Р. Б. Удаваче су данас многобројне, али је квалитет у вароши слаб. Треба ићи на село где ова биљка сада боље успева.

НАОРУЖАЊЕ АМЕРИКАНКИ

Холивуд... Специјални дописник једног холивудског модног журнала, у чланку: «Наоружање Американки», пише:

«Незгоде у којима се налазе Сједињене Државе допринеле су да се капацитет производње кармина, пудера, помада и других врста женског оружја, смањи... Тако да се, без устежања, може тврдити да је данас производња три пута слабија но пре две године...»

«Па ипак, завршава дописник, жене и даље више освајају, нарочито оне из «Моралне дивизије»... док америчка оружана сила не може тиме да се похвати!»

ПОМЕНИ

Нашој милој тетци, стриви и ујни Рекла - Казала, даваћемо седмодневни помен на журу код госпа Анке Истивољубић. — Ожалостљена многобројна породица.

Моме драгом и никад непрежаљеном оцу и хранитељу Јексик-Мери даваћемо четрдесетодневни помен у контроли цена. — Пиљаријус Исподтезгић, трговац овдашњи.

Женске вести

Совјетски филм у Америчкој Унији

— Праведни Боже, сада би најбоље пасовало, како се то вели у историји, спустити пушку и узети библију.

РЕКЛА КАЗАЛА

Бока и Пера разговарају о браку. Бока, који је у браку 20 година, вели:

— Ја и моја жена смо једно биће, тако се слажемо...

— Како то? Не разумем! Објасни ми! — каже Пера.

— Ето тако. Моја жена је један а ја сам нула...

Једна дама која има три постарије кћери обраћа се свом познанику:

— Шта ви саветујете, које смучарске терене да обиђем ове сезоне са Мицом?

— Ја бих вам саветовао — одговори пријатељ, без двоумљења, да овога пута покушате са неколико огласа у новинама.

Један артиста понудио директору циркуса своју тачку.

— Ја сам дресер живине, господине директоре. Имам гуску и два дресирани пилета.

Директор је рекао да не прима па нека се јави у понедељак.

Међутим, у понедељак дође уметник па рече жалосно:

— Ја не могу да наступим. Сићош сам појео своју тачку.

ПАМЕТНА ДЕВОЈКА

Кандидат за женидбу охладио се кад је дознао да девојка нема новаца. Она нервозна и потиштена у једном тренутку каже му:

— Ако се не варам, ви сте све хладнији према мени откад сте дознали да немам новаца!

— Кажем ја да сте ви паметна девојка, и мени се то чини...

САВРЕМЕНА ДЕЦА

Баба прича своје унуку:

«Тада, одједном, изиђе изненада и брзо, неко страховито чудовиште из шуме. Очи му као две ватрене лопте, дахће, дрхти, јури са хуком, страшно да се види...»

Унук је прекиде:

— Ох бабо, па то није страшно, то је био аутомобил.

— О —

Дошла мала Мица с мамом на жур и једна је жена пита колико има година.

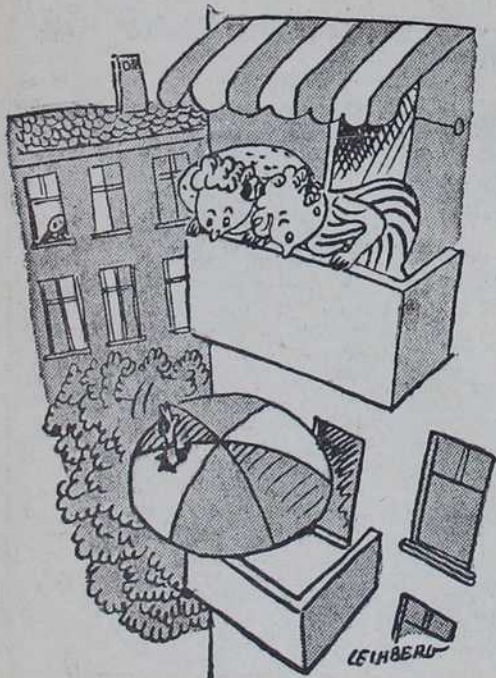
— Је ли заистински или за воз? — пита Мица.

— О —

Судија: — Суд је нашао да сте ви и ваша жена криви. Имате ли да изјавите неку жељу пре него што изрекнем пресуду?

Муж: — Да ли би моја жена могла да издржава казну тек кад ја изађем из затвора?

Три прста ...

Изгледа, овај опет има женску посету.

Личне вести

ВЕРИДБЕ

— Раскидам веридбу са госпођицом Маром, јер је њена мајка, моја несуђена ташта, затворила трафику. Димко Многопушић.

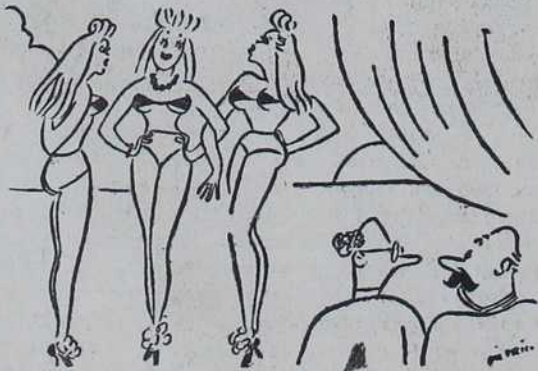
ДОКТОРИРАО

— Вини Черчил са успехом је докторирао из «лагарије» браће тезу: «Лаж као средство за успех».

ЧИТУЉЕ

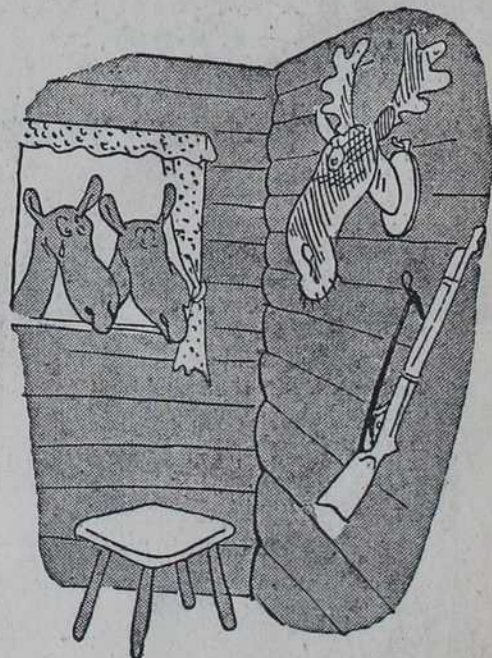
— Обавештавам све познанике и познанице да је моја дивна и никад непрежаљена Фризура напрасно преминула. — Јелица средњошколка.

— Моје једине Рукавице од Јеленске коже напрасно су ми нестале у биоскопу. Мита «кицош», матурант.

— Зашто ова у средини носи данас ланац око врата!

— Она тврди, да је прехлађена!

— Оно је мој први муж, који тамо вис!